

ข่าวประชาสัมพันธ์ ปีที่ ๙ ฉบับที่ ๑๒ ประจำเดือน มีนาคม พ.ศ.๒๕๖๐

ขิงแดง (Red Ginger)

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Zingiber officinale* Roscoe ชื่อวงศ์ : ZINGIBERACEAE

ขิงแดง เป็นพืชตระกูลเดียวกับข่า มีลำต้นใต้ดินเรียกว่า เหง้า (rhizome) ลำต้นเหนือดินเป็นกาบใบซ้อนกันแน่น สูงประมาณ 1 - 2 เมตร แตกเหง้าออกรอบข้าง ใบมีรูปรี่ ดอกออกปลายยอด ประกอบด้วยกลีบดอกประดับสีแดงสดเรียงซ้อนกัน ส่วนดอกแท่งรูปกรวยสีขาว อยู่ภายในกลีบดอกประดับ

ประโยชน์ของขิงแดง : ประดับตกแต่งอาคารสถานที่ ,ใช้เป็นไม้ปักแจกัน ,ปลูกเป็นไม้ตัดดอกเพื่อการค้า
พันธุ์ของขิงแดง

- Red ginger : เป็นพันธุ์ขิงแดงที่ปลูก และพบได้ทั่วไป
- Eileen Mcdonald : ขิงชมพู (Pink ginger) กลีบดอกประดับมีลักษณะสีชมพู มีช่อดอกคล้ายขิงแดง

การปลูก : ควรปลูกในระยะ 1 x 1 เมตร/หลุม โดยใช้หน่อพันธุ์หรือเหง้าที่แยกออกจากต้นแม่ และเพาะในถุงเพาะชำจนติดแล้ว หลังจากปลูกเสร็จให้รดน้ำให้ชุ่มทันทีการดูแลรักษา

การให้น้ำ : โดยสภาพทั่วไปขิงแดงจะต้องการความชื้นของดินที่สูง และมีการระบายน้ำดี ใส่ปุ๋ยคอกหรือเศษใบไม้ในแปลง วิธีการนี้จะช่วยรักษาความชื้นในดินได้เป็นอย่างดี

การให้ปุ๋ย : ให้ปุ๋ยคอกหรือมูลสัตว์ร่วมกับปุ๋ยเคมีสูตร 20-20-0 ในอัตราส่วน 1: 10 ประมาณ ส่วนในช่วงหลังที่ขิงแดงแตกหน่อ และเจริญเติบโตเต็มที่ในระยะหลังปีแรก ให้ทำการใส่ปุ๋ยคอกอย่างเดียว

การขยายพันธุ์

1. การใช้เมล็ด 2. การใช้ตะเกียง หรือหน่อเล็ก ๆ ที่งอกบริเวณโคนกลีบดอกประดับ 3. การแยกหน่อที่เกิดแยกออกจากเหง้าต้นแม่

โรค และแมลง ไม่พบโรคที่ก่อให้เกิดความเสียหาย แมลงที่เข้าทำลายได้แก่ เพลี้ยแป้ง ทำลายดอก ป้องกัน และกำจัดได้โดยตัดดอกที่ถูกทำลายทิ้ง หนอนเจาะลำต้น มักพบเจาะกินแกนอ่อนต้นขิงแดง ทำให้ปลายยอดแห้งตาย ซึ่งสามารถ การป้องกัน และกำจัดนั้นทำได้โดยตัดต้นที่ถูกหนอนเจาะกินทิ้ง

อ้างอิงจาก : ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการเกษตรจังหวัดเชียงใหม่
เรื่องโดย นายขวัญชัย ไชยวันดี นักวิชาการส่งเสริมการเกษตรปฏิบัติการ